

Datum: 10.07.2026

Medij: Ekspres

Rubrika: Bez naslova

Autori: RAZGOVARAO SREČKO MILOVANOVIĆ

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

Napomena:

Površina: 1596

Naslov: IMPERATIV ŽIVOTA JE STVARATI USPOMENE, A NE SAKUPLJATI NEOSTVARENE SNOVE

Strana: 43,44,45

scena/

GORAN STEFANOVIĆ
- putopisac -

Imperativ života je stvarati uspomene, a ne sakupljati neostvarene snove

RAZGOVARAO
SREČKO MILOVANOVIĆ

➤ Goran Stefanović šef je Službe za dovod goriva i odvod produkata sagorevanja u TE „Kostolac B u Termoelektrani „Kostolac B“, radi u kostolačkom ogranku EPS-a punih 26 godina. U okviru službe kojom odskoro rukovodi funkcionišu odeljenja za unutrašnji transport uglja, odsumporavanje dimnih gasova i prijem, pripremu i transport pepela i šljake.

Međutim, pored toga, Goran Stefanović je i književnik i pasionirani putopisac koji iza sebe ima više knjiga putopisa, od Kine do Bolivije. Nedavno je Stefanović objavio čak šest knjiga putopisa posvećenih Južnoj Americi i u intervjuu za nedeljnik „Ekspres“ govori o putopisima, mestima koja je posećivao do sada i kako je postao najbolji inženjer među putopiscima i najbolji putopisac među inženjerima.

Kako je nastajao serijal putopisa po Južnoj Americi?

„Južna Amerika je moja velika ljubav i meni lično najdraži kontinent. Zbog poslovnih obaveza nisam mogao da odvojim taj neki minimum od 40 dana za kvalitetan obilazak meni najznačajnijih država Južne Amerike. Zbog toga sam odlučio da posetu Južnoj Americi obavim u dva navrata. U februaru 2025. godine posetio sam samo Brazil. Godinu dana kasnije, tokom marta i aprila 2026. godine posetio sam Peru, Boliviju, Čile, Argentinu i Urugvaj. Ovo putovanje, ➤➤

EKSPRES 43

Datum: 10.07.2026

Medij: Ekspres

Rubrika: Bez naslova

Autori: RAZGOVARAO SREČKO MILOVANović

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

Napomena:

Površina: 1596

Naslov: IMPERATIV ŽIVOTA JE STVARATI USPOMENE, A NE SAKUPLJATI NEOSTVARENE SNOVE

Strana: 43,44,45

/ SCENA

Čovek nakon svog 50. rođendana, koji mnogi doživljavaju kao svojevrsnu prekretnicu, nekako oseti potrebu da napravi „presek“ stanja kada je u pitanju sopstveni život, ali i mnogi njegovi segmenti. Otuda sam i ja svoje delo, serijal knjiga iz Južne Amerike, koncipirao kao autentičan književni izraz koji karakterišu autobiografski zapisi, putopisne beleške i istorijske činjenice

meni najviše i najdraže u životu, bilo je i svojevrsni poklon samom sebi za 50. rođendan, ali i nagrada za decenije truda i rada. Smatram da je takav odnos sa samim sobom nešto neophodno u životu svakog od nas. Pre samog putovanja u pomenute države proučavao sam dugo kulturu i istorijske prilike svih zemalja koje ću posetiti. Dugo sam prikupljao literaturu i napravio plan da za svaku zemlju koju posetim napišem po jednu knjigu. Tako su i nastale sledeće knjige: 'Tropski džin' (Brazil), 'Putovanje u carstvo sunca' (Peru), 'U potrazi za andskim kamakom' (Bolivija), 'Prokletstvo palate La Moneda' (Čile), 'Na korak do kraja sveta' (Argentina) i 'Zbogom, Južna Ameriko!' (Urugvaj). Čovek nakon svog 50. rođendana, koji mnogi doživljavaju kao svojevrsnu prekretnicu, nekako oseti potrebu da napravi 'presek' stanja kada je u pitanju sopstveni život, ali i mnogi njegovi segmenti. Otuda sam i ja svoje delo, serijal knjiga iz Južne Amerike, koncipirao kao autentičan književni izraz koji karakterišu autobiografski zapisi, putopisne beleške i istorijske činjenice. Takav pristup mi je omogućio da ostavim neki trag iza sebe za neke buduće generacije naslednika jer sam i sam uvek želeo da saznam nešto više o svojim precima, nažalost, takvih dokumenata nije bilo. Istovremeno, pisanje putopisa mi dozvoljava da ponovo proživim neke trenutke zbog kojih je i vredelo živeti ovaj život, dok mi traganje za isto-

rijskim činjenicama pomaže da dublje sagledam istoriju zemalja koje obilazim što mi omogućava dodatno širenje vidika. I za ovo putovanje sam imao svoj moto: 'Imperativ života je stvarati uspomene, a ne sakupljati neostvarene snove!' U skladu sa tom rečenicom sam se i ponašao tokom čitavog putovanja.

Kada su u pitanju istorijske činjenice u vezi sa Južnom Amerikom, šta je na Vas ostavilo najjači utisak?

„Definitivno bi to bili uslovi pod kojima je nastalo Brazilsko carstvo. Jako su me zainteresovali događaji s početka 19. veka u kojima luda kraljica Marija Prva od Portugala, njen priglupi sin, regent, a kasnije i kralj Portugala i Brazila Žoao, kao i njegova supruga nimfomanka Karlota Joakina uspevaju da prevare velikog Napoleona Bonapartu, a potom i vojvodu od Velingtona stvarajući nezavisnu naciju i državu – Brazil, menjajući zauvek novi svet. Jednostavno premestivši sedište portugalske monarhije na južnu hemisferu, regent je Napoleonu Bonaparti očitao lekciju iz strategije. Ovo teško putovanje preko Atlantika od Portugala do Brazila trajalo je šest nedelja. O detaljima tog putovanja nije bilo puno dostupnih podataka. Otvaranje arhiva nakon dva veka omogućilo mi je da dođem do dokumenta još prekrivenih morskotomskom solju, u vidu brodskih dnevnika sa britanskih brodova koji su pratili portugalsku flotu. Ta dokumen-

tacija je obrađena u mojoj knjizi i konačno pruža demistifikaciju ovih zanimljivih događaja.“

U toku je Svetsko prvenstvo u fudbalu, poznato je da su Južnoamerikanci veliki ljubitelji fudbala. Kako ste Vi to doživeli na licu mesta?

„Da, fudbalu sam posvetio posebnu pažnju tokom boravka u Južnoj Americi. Posetio sam čuvenu 'Marakanu' i pogledao gradski derbi Flamengo-Botafogo, 1:0. U Argentini sam prisustvovao utakmici na čuvenoj 'Bombonjeri' između Boka Juniorsa i Independijentea, 1:1. Oba događaja su za mene zaista bila ostvarenje davnih snova. Jednostavno, Južnoamerikanci žive za fudbal, poseban je osećaj kada utakmica krene, zaglušujuća buka neprestanih udaraca bubnjeva iza gola i graja koja odjekuje na sve strane zaista stvaraju neverovatnu atmosferu na stadionu. Ipak, za mene je najvažniji trenutak bio poseta čuvenom stadionu 'Centurion' u Montevideu, na kome je odigrano prvo Svetsko prvenstvo u Urugvaju 1930. godine. Na tom stadionu i tadašnja reprezentacija Kraljevine Jugoslavije odigrala je čuvenu polufinalnu utakmicu u kojoj je poražena od domaćina Urugvaja sa 1:6. Naći se u tom fudbalskom hramu je neponovljiv osećaj.“

Šta biste još izdvojili sa putovanja kroz Južnu Ameriku?

„Svakako, posebnu pažnju sam posvetio i svetskim čudima novog sveta koja se nalaze

„Posebnu pažnju posvetio sam i svetskim čudima novog sveta koja se nalaze na prostoru Južne Amerike. Do tada sam posetio Kineski zid i Tadž Mahal, tako da sam obilaskom statue Hrista Spasitelja i Maču Pikčua stigao do brojke četiri

Datum: 10.07.2026

Medij: Ekspres

Rubrika: Bez naslova

Autori: RAZGOVARAO SREČKO MILOVANović

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

Napomena:

Površina: 1596

Naslov: IMPERATIV ŽIVOTA JE STVARATI USPOMENE, A NE SAKUPLJATI NEOSTVARENE SNOVE

Strana: 43,44,45

na prostoru Južne Amerike. Do tada sam posetio Kineski zid i Tadž Mahal, tako da sam obilaskom statue Hrista Spasitelja i Maču Pikču stigao do brojke četiri. Nadam se da ću u budućnosti imati sreće i zdravlja kako bih posetio i preostala tri svetska čuda – Čičen Itzu u Meksiku, Koloseum u Rimu i Petru u Jordanu. Maču Pikču je definitivno najimpresivnije mesto na svetu. Ali bih bio nepravedan ako ne bih pomenuo fascinantnu pustinju Atakamu u Čileu, gde kiša nije pala već 400 godina. Oblast je poznata po fascinanim stenovitim formacijama, pešćanim dinama i prirodnim skulpturama od soli i gline. Izdvojio bih i Petropolis u Brazilu, dvor koji je podigao drugi i poslednji car Brazila Pedro Drugi.“

Koja je država sa južnoameričkog tla na Vas ostavila najjači utisak i zašto?

„Nije lako dati odgovor na pitanje koja država je ostavila najjači utisak na mene jer sam se zaista na svim mestima osećao zadovoljno i srećno. Iako sam imao prevelika očekivanja od svih zemalja koje sam posetio, svaka od njih je nadmašila moja očekivanja. Izdvojio bih Brazil i Rio de Žaneiro koji smatram najlepšim gradom na svetu. Rio je grad života, druženja, velikih okupljanja, pozitivne energije, fudbala i odbojke na plaži. Grad

” Za mene je najvažniji trenutak bio poseta čuvenom stadionu „Centurion“ u Montevideu, na kome je odigrano prvo Svetsko prvenstvo u Urugvaju 1930. godine

ima najlepše zalaske sunca na svetu. Svakako moram spomenuti i Peru, državu u kojoj se nalazi magično mesto Maču Pikču – izgubljeni grad Inka, koji predstavlja jedno zaista fascinantno mesto koje svakom posetiocu oduzima dah. Tu je i prelepi Santiago u Čileu, grad koji sam dugo želeo da posetim.“

Kako je stanovništvo reagovalo kad bi čuli da ste iz Srbije, da li su uopšte čuli za nas?

„Uprkos negativnim pričama o kojima sam čitao pre boravka u Južnoj Americi, moj boravak je protekao bez neprijatnosti. Zaista ostaju samo najlepše uspomene na stanovnike svih zemalja sa kojima sam se susretao na putovanju.“

Pre desetak godina objavili ste svoj prvi putopis, o Kini. Da li je Kina bila presudna da nastavite da putujete i pišete o drugim zemljama sveta?

„U pravu ste, moj prvenac, putopis iz Kine 'Duhovi zabranjenog grada', objavio sam 2017. godine. To je kod mene još više pojačalo želju za putovanjima ka dalekim zemljama, ali i želju da nastavim da pišem o tim zemljama. Kada sam na putovanjima, pravim beleške na osnovu kojih kasnije pišem. Dobar deo materijala za proučavanje pronalazim na putovanjima, u antikvarnicama, arhivima, knjižarama itd. Polovina kofera u povratku je obično rezervisana za knjige i raznorazni materijal koji donosim sa putovanja, na raznim jezicima, koji mi danas zahvaljujući savremenim alatima za prevođenje, postaju dostupni za dalje istraživanje.“

Šta je najvažnije, pored želje za putovanjima, da se sačini uspešan putopis?

„Najvažnije je kao i za svaki uspeh u životu pisanju pristupi-

ti posvećeno i predano, iz srca. Ako zaista čovek nauči da uživa u malim stvarima, da primećuje lepotu sveta oko sebe, ako uspe da zadrži pozitivan stav prema životu i shvati koliko je život lep, rezultati će neminovno doći sami po sebi.“

Kako usklađujete privatne obaveze i posao sa putovanjima?

„Radno mesto šefa Službe za dovod goriva i odvod produkata sagorevanja u Termoelektrani 'Kostolac B' je odgovorno radno mesto. Često radim predano bez slobodnih dana čekajući putovanja. Jednostavno čekajući datum polaska na putovanja dobijam snagu da se izborim sa svakodnevnim pritiscima i obavezama koje nameće moje radno mesto.“

Može li veštačka inteligencija ikada da zameni prava putovanja i putopisce?

„Biću kratak – ne. Najdublje i najiskrenije emocije kao osnovne i ključne niti putopisa nije moguće preneti na drugi način.“

Planirate li da napišete knjige putopisa sa destinacijama po Srbiji?

„U ovom času moja odluka je da dok mi finansijske i zdravstvene mogućnosti dozvoljavaju putujem na udaljenije destinacije. Za penziju bih ostavio putovanja po Evropi i bliže destinacije, tada možda dođe vreme i za Srbiju.“

Počinje sezona godišnjih odmora, gde Vi najviše volite da se odmarate tokom leta?

„Zanimljivo je da poslednjih godina ne letujem, obično biram neku od banja u Srbiji, konkretno Prolom Banju. To je i pravi odmor koji obično koristim za pisanje i planiranje novih putovanja“

EKSPRES/ 45

